

Головна > Суспільство >

«Найважче — коли гинуть хлопці, яким ти допомагаєш». Волонтер Гуменчук про донати, шахраїв та особисті втрати

Сергій Гнезділов

Військовослужбовець, ведучий «++ подкасту» на hromadske

06 липня 2024 18:48

«Такі речі, як кава в Криму у 2023-му, розслабляють суспільство. Я вважаю, про таке не треба говорити вголос, навіть якщо і є такі плани», — каже Дмитро Гуменчук.

У розмові з військовослужбовцем і ведучим hromadske Сергієм Гнезділовим волонтер розповів, чому люди стали менше донатити, з якими проблемами сьогодні найчастіше стикаються волонтери та як боротися з шахраями.

Про перший досвід волонтерства

До повномасштабного вторгнення в мене була своя мініфутбольна команда, яку я розвивав. Зараз команди більше не існує.

Мені хотілося бути корисним війську. Воювати бажання було, але були обмеження щодо стану здоров'я. Якось товариш написав, чи можу я допомогти зі «старлінком». Я сказав, що можу.

У мене невелика аудиторія в соцмережах, але мене дуже багато людей знає за професійною діяльністю, і живу я на два міста — Луцьк, звідки я родом, і Київ, оскільки вже давно сюди переїхав. Достатньо велика аудиторія знайомих, і тому цей «старлінк» закрився за кілька годин.

Мені це сподобалося, і я почав допомагати товаришу та його бригаді. А потім, коли показав свою ефективність, пішли запити. Навіть самі військові радили мене один одному як волонтера.

Про шахраїв

Коли я тільки починав працювати у волонтерському русі, мене кинули на 20 тисяч гривень. Усе просто відбувалося дуже швидко. Поруч зі мною був військовий, йому треба було наступного дня їхати в Бахмут, і він каже: «Ну хто військового кине?» Вони нам скинули всі документи, але ми не додумалися подзвонити онлайн, щоб побачити цих людей по відеозв'язку. Ми їм довірилися. І вийшло так, що ми поїхали з Києва в Шегині, у Львівську область, на кордон зустрічати авто, а зворотного зв'язку вже просто не було.

Ці люди, як виявилось потім, працюють за кордоном, ми їх знайшли через співробітників СБУ. Ця ситуація мене добре навчила, і зараз я жодних завдатків чи передоплат нікому не надаю.

На жаль, є волонтери, які заробляють на війні. Створюють фонди, заганяють автомобілі й просто потім ці авто продають на OLX, умовно кажучи. Наскільки я знаю, наші служби цим займаються. Був випадок, коли волонтера, з яким я мав співпрацювати (я хотів у нього купити авто; добре, що нічого не склалося), притягнули до

відповідальності. Думаю, таких випадків чимало.
Звичайно, це заважає.

Чи правдиве твердження, що волонтерський рух — це реакція на те, що недопрацювала держава

Я вважаю, що держава не може забезпечити військо абсолютно всім. Наприклад, автомобілі. Це розхідний матеріал. Держава не може покрити ту кількість авто, яка потрібна хлопцям на фронті.

Окрім того, мені здається, що держава не може закуповувати вживані авто. Там є якісь певні програми. І тому, навіть якщо держава закладе певну суму на автомобілі, вони будуть набагато дорожчі. Те, що держава може витратити на одне авто, я за ці кошти можу купити, умовно кажучи, чотири авто.

У нас точно немає проблем у війську із забезпеченням щодо харчування. Більшість хлопців навіть відмовляються отримувати харчову допомогу. Є винятки, але це поодинокі випадки.

На мою думку, держава повинна забезпечувати передусім зброєю, БК тощо. Бо це головне, і це те, чого не можуть привезти волонтери.

Про донати

Донатів меншає. Можливо, людям не вистачає коштів, не кожен може стабільно донатити. Війна виснажує і військових, і цивільних. Є речі, які розслабляють суспільство, як кава в Криму у 2023-му. Я вважаю, не треба голосно про таке говорити. Якщо такі плани і є, краще їх не озвучувати.

Недопрацювань дуже багато. Але мене люди знають, я звітую і показую свою діяльність прозоро. І моя ефективність як волонтера поки що не впала.

Я думаю, нам зараз не вистачає волонтерів, які могли б швидше розв'язувати низку проблем

військових. У мене якось була ситуація на одному з блокпостів у Донецькій області. Коли ми вже поверталися назад, хлопці запитали, чи є в нас газові балони. Вони навіть не мали чим підігріти води, бо їм дали дуже слабкі генератори. Коли я пообіцяв, що наступного разу привезу їм генератор, то вони здивувалися. І я в ході розмови запитав у працівника СБУ, чи багато волонтерів зараз взагалі сюди їздять. Мені просто цікаво було. І він сказав, що кількість волонтерів просто в рази зменшилася, якщо порівнювати навіть з минулим літом.

Про тих, кому байдуже

Думаю, ці люди зрозуміють, наскільки швидше треба було включатися в процес, якщо, не дай боже, війна дійде до них. Я приїжджаю на захід — війною там не пахне. Там все добре, люди собі спокійно живуть і не думають про те, що відбувається. Навіть прильоти. Туди менше долітає цих ракет, «шахедів», і люди не відчують, що таке війна. А коли ти приїжджаєш на схід і заходиш на заправку, то люди кажуть: одна надія на військових. Кажуть, що раніше переживали, а зараз просто живуть у відчаї. Мені здається, що люди, які не відчують на собі, що таке війна, не переконують навіть самі себе, наскільки важливо допомагати.

Про особисті втрати

Є дуже багато знайомих, друзів, які, на жаль, загинули. Є ті, хто зник безвісти вже дуже давно. Для мене зараз, як для волонтера, найважче чути, коли гинуть хлопці, яким ти допомагаєш. На жаль, таких випадків уже є теж дуже багато. Коли хлопці просто пишуть: «Там ти передавав зарядні станції. Немає ні станцій, ні хлопців». Прилетів КАБ — позиції немає. І таких історій дуже багато.

Бувають дні, коли чую такі новини, я плачу. Це, мабуть, єдине, що мене, як чоловіка, зараз може змусити заплакати. Це просто емоції, яких ти не

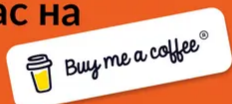
можеш втримати. Бо тут ти приїжджаєш, обіймаєш цих хлопців, спілкуєшся з ними. Минає певний час, і ти отримуєш такі звістки. Ці емоції повинні виходити з тебе, бо якщо їх накопичувати, то можна зламатися.

«Найважче — коли гинуть хлопці, яким ти ...

Твоя підтримка допомагає нам не зупинятися

Підтримайте нас на

та ставайте частиною спільноти!

Підтримати

Більше про:

волонтери

шахраї

волонтерство

російсько-українська війна

збори

++ подкаст

Поділитися: